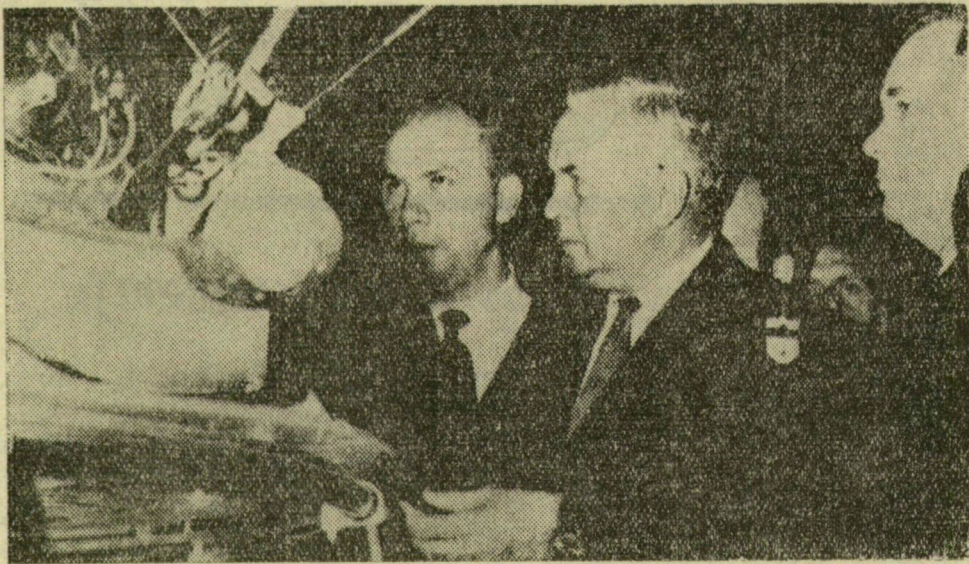

Nagy sikerű kiállítás

Mint lapunk tegnapi számában közöltük, kedden nyitották meg Londonban a Szovjetunió ipari és kereskedelmi kiállítását. A kiállítás mottója: béke és kölcsönös megértés a kereskedelem révén.

Szinte néhány óra telt el csupán a kiállítás megnyitása óta, de máris rengeteg érdeklődő keresi fel az Earl's Court-i kiállítási csarnokot. A látogatókat különösen a szovjet úrkutatás eredményeit bemutató kiállítási rész vonzza. Képünkön: Patolicsev szovjet külkereskedelmi miniszter (jobbról). Wilson brit miniszterelnöknek (középen) mutatja az egyik úrkutatási berendezést a londoni szovjet kiállításon.

3,8 milliárd forint hitel

A Magyar Beruházási Bankban elmondották, az idei vállalati beruházásokkal összefüggő közép- és hosszulejáratú hiteligények elbírálását befejezték. Négy száz közép- és 80 hosszulejáratú hitelkérelemnek tett eleget a bank. Az igénylőknek összesen 3,8 milliárd forint hitelt nyújt, ebből 2,4 milliárdot az idén, a többit jövőre az áthúzódó beruházásokhoz. Az igény az említett összegnek két-két és félszerese volt, több hitel engedélyezése azonban feszültségeket okozott volna a beruházási javak piacán.

A jövő évi beruházási hitelkérelem intézését a hitelpolitikai irányelvek megjelenése után kezdik el, s az igényekről még ez év vége előtt döntenek. Valószínűnek látszik, hogy az idehez képest, jövőre csak szerény mértékben emelhetik a közép- és hosszulejáratú beruházási hitelek összegét.

PIAC Élénk felhozatal, kedvezőbb árak

Az esők kedvezően hatottak a szegedi piaci árufelhozatalra. Ez észrevehető volt általában az árakon is. Baromfi kevés volt, pedig nagyon keresték. (A múlt hét szombatján is hasonló volt a helyzet.) A baromfi árakat

A gyár „szeme”

Exponált beosztás. Azt mondják róluk, hogy a káknán is csomót keresnek. Mosolyognak az ilyen megjegyzéseken. Akkor boldogok igazán, ha leírhatják a „kifogástalan” szót. Nekik jobban fáj a hiba, mint annak, aki elkövette. Munkájuk hírnevét, tekintélyt szerezhet a gyárnak. De fordítva is igaz, elronthatnak mindent, eljátszhatják a gyár becsületét.

Az újszegedi szövőgyárban húsz minőségi ellenőr dolgozik. Közülük kilencen tagjai az ezüst jelvényt és Mező Imre nevét viselő szocialista brigádnak. Előttük olyan asztalok sorakoznak, mint a tervezőké. Megnyomnak egy pedált és elindul a végvázson. Oláh Lászlóné brigádvezető asztalán zöld színű ponyva fut. Nagytítóval figyeli a szélén levő csomókat, majd a szövés tisztaságát. Gomblyukában tű, benne piros fonál. Ahol hibát lát, ott piros jelzés kerül a vászon peremére.

— A szövés nem stimmel, — mondja magyarázóan.

Lassan kigyózik a ponyva anyaga, kiváló munkát továbbíthat, alig van piros színű jelzés a vászon szélén. Kérdem, hogy ki a jó meos?

— Akinek jó a szeme és a lelkiismerete, — mondják. Persze más is szükséges. Bárdos Éva, a MEO osztályvezetője a rátermettség mellett technikai oklevelet is követel beosztottjaitól. A minőség ellenőrzése sokrétű, az egyszerű rátekintéstől a legbonyolultabb műszeres vizsgálatokig.

Példákat mondanak. Az egyik szovjet cég igen szigorú követelményeket támaszt. Az anyagnak 1 órán át kell a vízszlopmerőben állnia úgy, hogy közben egyetlen csepp vizet se engedjen át.

Némely ponyváféleségnél két órára a követelmény.

— Még a nyugati megrendelők sem támasztanak ilyen erős követelményt — jegyzi meg Bárdos Éva. — De nekünk az a feladatunk, hogy a vevő előírásainak megfelelő terméket engedjünk ki a gyár kapuján. Ez parancs.

A kívánságok igen sokrétűek. Vannak, akik a színre, vagy az anyag tapintására helyezik a hangsúlyt, mások másra kényesek. A pénzéért mindenki olyan terméket rendel, amilyent akar, a termelőnek pedig teljesítenie kell a megrendelő óhaját. Ezt bírálja el a MEO. S hogy jól vagy rosszul, arról a reklamációk árulkodhatnak.

— A külföldiektől olyan reklamációt, amely után kötbért kellett volna fizetnünk, az elmúlt húsz esztendő során nem kaptunk, — jelentik ki büszkén a meosok.

— És a hazaiaktól?

— Belföldről sem érkezik kötbér.

Kiváló munkájuk szorosan összefügg azzal, amire nagyon büszkék: nyolc éve szerveződtek brigádba és azóta minden esztendőben elnyerték a szocialista címet. Tulajdonosai az ezüstkoszorús jelvénynek most pedig az aranyra aspirálnak. Biznak önmagukban. A patrónusuk: Bárdos Éva osztályvezető nem győzi dicsegni a Mező Imre brigád tagjait.

— Lelkiismeretes, példamutató emberek. Jóban, rosszban együttérzőek és emberileg igen rendesek.

Vége-hossza nincs a példák sorának. Ritkán „duhajkodnak”, legfeljebb egy feketére ülnek be a Virág cukrászdába május elsején, vagy augusztus huszadikán. De ha valakinek névnapja van, elmaradhatatlan a virág és a tábla csokoládé. Azt mondják, hogy nem a „trakta és az ivászat” jelzi ragaszkodásukat, együttérzésüket.

Mező Imre özevgyét minden esztendőben meghívják maguk közé, s ebben a szép családi kapcsolatban nincs semmi formalitás.

A kollektíva vállalásai is formáságok nélkül születnek.

Kinevezték az Egészségügyi Tudományos Tanács tagjait

Az egészségügyi miniszter kinevezte az újjászervezett Egészségügyi Tudományos Tanács tagjait. A tanácsban az elméleti és gyakorlati orvostudományok legkiválóbb képviselői foglalnak helyet. A tanács már meg is választotta 16 tagú vezetését. Az egészségügyi miniszter egyben megbízta a tanács elnökét és titkárát, valamint elnökségének tagjait. Az elnök dr. Miskolczy Dezső akadémikus, egyetemi tanár, a titkár dr. Alföldy Zoltán egyetemi tanár lett. Az elnökség tagjai: dr. Gömöri Pál akadémikus, dr. Sós József akadémiai levelező tag, dr. Rubányi Pál és dr. Zoltán Imre egyetemi tanárok.

Kedvezményes teherautó-árusítás

Az Autó- és Alkatrészkereskedelmi Vállalat szombattól kezdve kedvezményes áron, 85 000 forint helyett 65 000 forintért árusítja a Gaz 51/a típusú teherautókat. Az Autóker, miután megszűnt elosztó lenni, fokozatosan tartja szem előtt a vevők érdekeit, s most az őszi csúcsgazdálkodás idejére beszerzendő, tehát már az ideál betakarítási munkákba bekapcsolódó Gaz teherautókat kevesebb kereskedelmi, közvetítői haszonnal árusítja. A Gaz 51/a típusú teherautókból jelenleg mintegy 600-at tud eladni.

Kényes helyzetek

Teljesen jogos a panasz — mondotta az áruda vezetője — valóban, ez a fiatal ember udvariatlan volt, sőt goromba. Tudjuk azt is, hogy nem ő az egyedüli. De hát kényes helyzetben vagyunk.

— ?
— Nincs elég eladónk pillanatnyilag, ezt a keveset pedig tetszik érteni, ugye, meg kell becsülni. Kénytelenek vagyunk elnézően bánni velük, mert hogyha csak egy is elmegy, itt állunk „megfürödve”.

Egy építőüzem igazgatója szintén panaszkodott. Hiába, kevés a munkás, pláne a kőműves. Ennek a kevesnek kénytelen az ember engedményeket tenni — amely engedmények ugyebár gyakran a minőség rovására mennek. Hogy ilyenkor fegyelmet akaszthatnának az illető nyakába? Ugyan kérem, de hisz akkor úgy elmegy a másik vállalathoz vagy vállalkozóhoz, mintha itt sem lett volna. Kénytelenségből így el-elnézik a lógást, a megfontoltan tempós semmittevést, az italozást is olykor —, s még egy sor ravasz furfangot, ami munka közben adódhat. Azt hiszem, néha még a fuszítás is így válik bocsánatos bűnné; hiába, a kényes helyzetekben nagyon kell vigyázni.

Vitathatatlan, hogy a munkaerőhiány nagy gond lehet, de azért korlátlan útnak nem lenne szabad tekinteni, illetve kikiáltani. Rossz vért szül, amikor egyes helyeken olyan órabérekkel „fognak meg” fiatal, most végzett szakmunkásokat — csupán azért, mert „kényes” helyzetben vannak — amilyent a hosszú évek óta becsületesen ott dolgozóknak még nem adtak meg. Sajnálatos az is, hogy néhány kiváló művezető, nélkülözhetetlennek érzett szakember útszéli hangot is megüthet munkahelyén a többiekkel szemben. Eppen azért, tudatában van állítólagos nélkülözhetetlenségének, mert — szaktudására igényt tartva — a vezetők inkább a szemhunyaszt választják a figyelmeztető, fegyelmező szigor helyett.

Nem szükséges külön bizonygatni: helytelen álláspontok ezek. Kétségtelen, hogy éppen a tisztességesen dolgozó többség szenved kárt az efféle szemlélettől. Eppen az úgy-mond „kényes” helyzetek kerülgetésével, a kompromisszum-sorozatok révén alakulhat ki olyan helyzet egy-egy kollektívában, ami aztán valóban kényes és nehéz. Ostobaság volna a megtorlást minden esetben körültekintés és mérlegelés nélkül alkalmazni, illetve ilyet kívánni. De — bár sokkal magyarázhatóbb és kényelmesebb a másik véglet — ugyancsak okatlan dolog mindent ráhagyni azokra a beosztottakra, akik helyzetükkel, az ellenőrzés hiányával, az irányítás gyengeségével visszaélnek.

Az ilyen kényes helyzetek ostroma ugyanis minden esetben csattan valakin, illetve valakiken. Csattan a vásárlón, akivel nyegléskedik az eladó — és csattan az üzletben, annak jó hírnevén is. Vagy csattan a beruházón, az építettn. Később már nem lehet megtudni, ki is követte el a hibát, közben kellett volna ellenőrizni és felelősségre vonni. Nem egyszer kollektívák adják meg ennek elmulasztásáért a drága árat. A „kényes helyzetek” problémája ezért mondva csinált, mindjárt a kezdet kezdetén kell megoldani, nem szabad hagyni, hogy „elkényesedjenek”.

Sokkal jobb, ha az egyszemélyi felelősök arra kényesek, hogy az általuk vezetett egységben ne történhessenek hibák. Ha pedig történnek, ne kerüljék azokat, mint a szólszéli macska a forró kását.

Gazdag István

Simai Mihály

A jövő év végéig:

Közel félszáz település kap telefont

Pammer János, a Posta-vezérigazgatóság távközlési forgalmi ügyosztályának vezetője szerdán tájékoztatta az újságírókat a távbeszélőhálózat fejlesztéséről.

Elmondotta, hogy a legutóbbi népszámlálás idején az ország 17 000 külterületi lakott helyén nem volt telefon. Jöhet az urbanizációs folyamat azóta meggyorsult, a külterleken lakók száma csökkent, még ma is több mint 14 000 külterület tartanak nyilván, amely nincs bekapcsolva a távbeszélő-hálózatba. Kis községekről, tanyákról van szó, ahol néhány száz, többnyire azonban csak 10–20 ember él, a hírközlés modern esz-

közét azonban fokozatosan hozzájuk is el kell juttatni. Mindenekelőtt a nagyobb lélekszámú, fontosabb helyekre vezetik be a telefont. A jövő év végéig 460 külterületi települést kapcsolnak a távbeszélő-hálózatba, majd fokozatosan továbbiakat, főleg olyan helyeket, ahol 50-nél nagyobb a lakosság száma. A kis községekben, tanyákon nagy távbeszélő-forgalomra nem lehet számítani, a befektetett összeg soha sem térül meg, a posta azonban áldozatokat is vállal, hogy a kis községek, tanyák lakói a hírközlés szempontjából se legyenek elvágyva a külvilágtól.

A 460 állomás felszerelése és a vezetékhálózat kiépítése mintegy 60–70 millió forintba kerül. A posta számít az érdekelt lakosság közreműködésére, társadalmi munkájára is. A Budapest-vidéki Postaigazgatóság például Pest, Nógrád, Komárom és Fejér megye tanácsaival szocialista szerződést kötött, e helyeken a lakosság összesen 18 600 óra társadalmi munkát vállalt. A négy megye 17 kis településén már üzembe is helyezték a telefont. A továbbiakat is ez év szeptember

30-ig átadják a jövő év vége helyett.

A külterületi telefonokat egy-egy családnál szerelik fel, akik vállalják, hogy a készüléket bárkinek, bárkikor hozzáférhetővé tesszik. A helyi beszélgetés díját ezek a családok megtarthatják, sőt, a távolsági beszélgetések után is kapnak egy-egy forintot. A telefonokat egyébként a legközelebbi postához kapcsolják, s ha a posta délután bezár, a vonalat továbbkapcsolják olyan állomáshoz, amely éjszaka is működik.

Magyar üzem a Távol-Keleten

A Szovjetunió primorjei határterületén üzembe helyeztek egy hatalmas zöldségkonzervgyárat. Ez a harmadik hasonló vállalat itt, amelyet a KOMPLEX Nagyberendezések Export-Import Vállalat rendezett be.

A gyár évi kapacitása ötmillió doboz konzerv. (MTI)

CSÜTÖRTÖK,
1968. AUGUSZTUS 8.

DEL-MAGYARORSZAG 3